

Ахметзянова Фэйрүзә Минәхмәт кызы

Туганыбыз Фэйрүзә апа Минәхмәт кызы 1930 елның 27 мартында Бәзәкә авылының Минахметов Минәхмәт бабай белән Кәшифә әби семьясында беренче бала - мэхәббәт жимеше булып дөньяга килә. Озак та үтми сеңлесе Мәүжидә апа, 1941 елны энесе Рифкәтә абый туып матур гына яшәп ятканда Бөек Ватан сугышы башлана. Әтиләре сугышка киткәндә Рифкәтә абыйга нибары 40 көн генә була. Үзе дә 11 яшьлек кенә кызчык булуына карамастан, семьяда беренче бала - ягыни зур дип саналып, әниләре эштә вакытта сеңлесе белән энесен карау, барлык өй эшләре Фэйрүзә апабызның жылкәсенә төшә. Менә шул яшүсмер вакыттан ук туганнары турында кайгырту мәңгегә канына сеңеп кала аның. Тормышның ачысын да, төчесен дә татырга туры килә аңа сугыш һәм сугыштан соңгы чорларда әтисез үсеп.

1954 елны Ахметзянов Рәхимжан Минәх улы белән (әниемнең бертуган энесе) гаилә корып яши башлыйлар. Шул вакытта гына дөнъяның нурлы, матур якларын күрә башлый ул. Бу яшь семья авылда иң эшчәннәрдән, берсен- берсе яратып яшәүче бәхетлеләрдән була. Алма кебек 2 ир балалары: Рәфис белән Рәшит дөньяга килә. Рәхимжан абый тракторда эшли, ә Фэйрүзә апа авыл хатын- кызлары белән төзелеш эшендә була. Фэйрүзә апабыз бик булган да, өлгер дә, чая да иде.

1970 елларда трактор курслары ачылу белән беренчеләрдән булып укырга керә һәм беренчеләрдән булып эшли башлый. Шулай матур гына яшәп, берсеннән- берсе уздырырга тырышып көрәшәп эшләп йөргәндә, 1973 елның июлендә бөтен дөнъяны яшен суккан шикелле тетрәндереп фажиғалә үлем белән Рәхимжан абый бу дөнъядан китә. Фэйрүзә апабыз кайнана (әниебезнең әнисе Зарифә әби), 2 яшүсмер бала белән тол кала. Хәзергедәй күз алдында- диңгездәй зур күзләре мөлдәрәп яшь белән тулыр иде, тешен кысып түзде, бер бөртек күз яшен кешегә күрсәтмәде, зарлануны белмәде. Күп итеп мал- туар асрады. Дәрәс, әбиебез дә (кайнанасы) кул кушырып утыра торганнардан түгел - житез, эшкә нык тырыш иде.

Әммә Фэйрүзә апа балаларыма авыр килмәсен дип авыр ирләр эшен дә кешедән алда башкарырга тырышты. Тирә юндә аларның хужалыгы үрнәк булып торды.

Башлангыч класста гына укыган бала буларак, аңа ничек авыр булганын мин аңламаганмын инде ул вакытларда.

Безгә шундый зур сөөнеч, горурлык иде анын тракторда эшләве. Аларнын исемнәре районда гына тугел, ТАССР да яңгырап торды. Безнең тирә гел гөрләп торды ул заманда. Фэйрүзә апа, Наташа апа, Гәздәбикә апа, Сажидә апа берьюлы тракторларда кайтып тезелеп туктарлар иде. Шундый матур комбинезоннардан, яулыкларын арттан чөеп бәйләп, тимер характерлы 18 яшьлек кызлар диярсең тимер атларыннан сикереп кенә төшәрләр иде. Ә бит күбесенә 50 яшь тирәсе булган.

Ул чакларда иң авыры Фэйрүзә апага булган инде. Хатын-кыз тракторчылары арасында ул гына тол иде бит, калганнарының эштән кайтуын алтын баганадай ирләре көтеп алган. Ә Фэйрүзә апага ул вакытларда эштә дә, тормышта да Миниямал апа белән Хәмәт абый Сәлимуллиннар алтын баганадай зур таяныч, терәк, киңәшче булдылар.

Эш дәверендә күп котлау грамоталарына, медальга лаек булды Фэйрүзә апа. Чын көчен биреп эшли дә, курыкмыйча турыга сөйләшә дә белә иде. Ул ача алмаган ишек, сөйләшә алмаган түрә булмагандыр, мөгаен.

Аш-суга оста, кунакчыл, ачык йөзле булып барлык туганнарны туплап торды. Ел саен Түбән Тагил шәһәрәннән сеңлесе семьясы белән, энинең сеңлесе семьясы белән, Себердән энесе семьясы белән жәй буге Фэйрүзә апада кунак булырлар иде. Кечкенә генә авыл өендә киң күңелле Фэйрүзә апабызда барысы да сыйды, сый-хөрмәт күрде.

1985 елны 89 яшендә кайнанасы Зарифа әбиебез соңгы сулышында рәхмәтен әйтеп, Фэйрүзә апага риза-бәхиллеген житкереп бакыйлыкка күчте.

Инде уллары үсеп житеп семья кора башлады. Киленен бик хуп күрде Фэйрүзә апа - Тәнзиләмә рәхмәтләр яусын дия иде. 2 оныгы дөньяга килде. Ташып торган мэхәббәтен шул 2 сабийга житкерергә тырышты, үлеп яратты. Гурләргә кергәнче - Радигым, Айратым диде. Булдыра алса, бөтен мөлкәтен генә тугел, күктән йолдызлар алып бирер иде аларга.

Соңгы елларда, пенсияга чыгар алдыннан, нефтьчеләр оешмасында каравылда эшләде. Бик яраттылар үзен - зур башлыкларга кадәр танып, үз итеп исеме белән дәшәләр иде. Ә инде пенсияга чыккач, соңгы көнгә кадәр колхозда бер эштән баш тартмады: бәрәңге базына да йөрде, ындыр табагында да эшләде. Дөньялар шундый матур, тормышлар житеш кенә дигәндә вакытсыз 2003 елның декабрәндә кече улы Рәшит вафат булды. Нинди генә көчле рухлы булмасын, анага бала кайгысы күтәргесез авыр кайгы

булды, йөрәге түзмәде. Рәшитнең елы да тулмастан, 2004 елның 27 мартында Фәйрүзә апабыз дөнъя куйды.

Хәзергесе көнне Яр Чаллы шәһәрндә Фәйрүзә апабызның горурлыгы баһадирдай 2 оныгы яши. Үзе кебек тырыш, уңган, олы жанлы, чиста күнелле егетләр. Әтиләрненең, Фәйрүзә апаның каберләренә баш иеп кайталар, хөрмәт итеп карыйлар. Ә инде безгә килсәк - без Фәйрүзә апабызга мең рәхмәтлебез. Ул безгә әниебез шикелле ягымлы, якин да, сердәшчебез дә булды. Үз балаларыдай яратты, булышты, барыбызны башлы - күзле итте. Мәңге онытмабыз сине, Фәйрүзә апа - тыныч йокла. Укыган догаларыбыз барып житеп, караңгы гурләрең якты, нурлы, тар каберләрең күнелең шикелле киң, жәннәт ишекләре ачык булсын, ходаем.

Хисаметдинова (Габдуллина) Рәзилә. 2022 ел, май

© REDMI NOTE 9

